

men ingen Børn. Naar Skattelovene imidlertid have virket saa uheldigt, som de have, er det jo ganske vist ogsaa saaledes, at man kan og bør lægge en hel Del af Skylden herfor i den Maade, hvorpaa de ere blevne praktiserede. En stor Del af Skylden for den uheldige Maade, hvorpaa de ere blevne praktiserede, tror jeg imidlertid maa lægges paa Indenrigsministeren. De Cirkulærer, der ere udgaaede til Fortolkning af Loven, have været mindre tydelige, og Indenrigsministeren har stadfæstet Vedtægter for Kommunerne rundt om, som have været af en saadan Beskaffenhed, at de Ting, som Loven indeholder, der kunde bevirke, at Skatten kunde komme til at falde nogenlunde rimeligt paa Smaafolk, og hvorved man kunde komme til at lægge en større Skattebyrde paa de mere bemidlede, slet ikke have været anvendte. Der er endogsaa stadfæstet Vedtægter, hvorved det er fastslaaet, at de mindste Indtægter, hvoraf der skal svares Skat, er 100 Kr. Indenrigsministeren sagde forleden Dag, at man vilde vel ikke forlange, at han skulde gaa mod det kommunale Selvstyre og nægte at sanktionere de Skattevedtægter, som Kommunalbestyrelserne ønskede skulde træde i Kraft. Jo, det mener jeg, man er berettiget til at forlange. Vi maa nemlig erindre, at det ikke er den almindelige Valgret, der sidder til Højbords i de fleste Kommuner. Det er jo saaledes, at selv om denne i Købstæderne er i Stand til at vælge den større Halvdel, som den kaldes, ere de højstbeskattede dog i Stand til at vælge den anden Halvdel, og sideordnet med den er der jo den kongevalgte Borgmester, der sammen med den højstbeskattede Halvdel udgør lige akkurat Halvdelen af Byraadet. Det vil altsaa som Regel blive saaledes, at der er Ligestilling mellem den almindelige Vælgerklasses Repræsentanter og den anden Del af Byraadet. Nu er det jo en gammelkendt Sag, at hvor Højre er Flertal i Byraadene, har det søgt at faa sat et Skatteindtægtsminimum, der har været saa højt, at man derved kunde blive fri for at faa en Del af de mindre bemidlede Vælgere ansatte til Skat og altsaa derigennem erholde deres Valgret. Det er ikke en Sag, der er rejst for nylig. Allerede i Samlingen 1897—98 blev der af det ærede Medlem for Sorø (Poul Christensen) indbragt en Forespørgsel til den daværende Indenrigsminister, Bardenfleth, om, hvorledes han kunde stadfæste Vedtægter af den Slags. Det blev vedtaget,

at Forespørgselen skulde nyde Fremme, men den kom ikke til Behandling i det Aar, men i Samlingen 1898—99 blev paa Foranledning af min Forgænger, det ærede Medlem for Aalborg (N. Christensen) Spørgsmaalet rejst paa ny, og det ærede Medlem for Sorø benyttede da Lejligheden til at rette sin Forespørgsel til den daværende Indenrigsminister. Man henviste til, at saavel Købstadkommunallovens § 26 som Landkommunallovens § 21 hjemle Ret for enhver til at komme til at svare Skat, og naar man satte den Minimumsindtægt, hvoraf der skulde svares Skat, saa højt, at den Skat, der svares deraf, oversteg de ubemidlede Evne, saa afskar man dem derved fra at faa deres Valgret. Det ærede Medlem for Sorø oplyste saaledes, at i den Kommune, hvor han havde været, jeg tror Sogneraadetsmedlem, var man gaaet saa vidt, at man havde sat den mindste Skatteindtægt til 16 Øre, netop for at alle kunde blive Vælgere. Naar man allerede den Gang havde Blik derfor, synes jeg, man kunde forlange, at den nuværende Indenrigsminister ogsaa havde Blik derfor og ikke sanktionerede Vedtægter, der tillode at forholde Vælgerne deres Valgret. Den daværende Indenrigsminister, Bardenfleth, udtalte følgende, som jeg med den ærede Formands Tilladelse skal oplæse —: „Naar man dernæst spørger om, hvorvidt Ministeriet fremtidig vil stadfæste Vedtægter, som indeholde slige Bestemmelser angaaende Minimumssatser ved Skatteligningen, vil jeg hertil sige, at lige saa naturligt det har kunnet være hidtil at stadfæste saadanne Vedtægter uden Betænelighed, fordi den Side af Spørgsmaalet om, hvorvidt Beboerne opnaa Valgret eller ikke, ikke har spillet en saa fremtrædende Rolle, lige saa betænkeligt kunde det maaske være for Fremtiden at stadfæste slige Bestemmelser.“ Højres daværende Minister siger altsaa, at lige saa naturligt det tidligere har været at stadfæste den Slags Vedtægter, lige saa betænkeligt vil det være i Fremtiden, netop af Hensyn til, at den Slags Vedtægtsbestemmelser forhindrer Folk i at faa Valgret. Altsaa, det som Højres daværende Indenrigsminister ansaa for betænkeligt, mener den nuværende Indenrigsminister, Venstres Minister, den almindelige Valgrets Minister, den Minister, der har indbragt Forslaget om en betydelig udvidet kommunal Valgret, at kunne gaa med til ved at skyde sig ind under, at han ikke vil gaa det kommunale Selvstyre for nær.